

देषः । यथा, हेः रामायणे । २ । ८५ । ५ ।
 “अब्रवीत् प्राङ्गलिर्भवा शुद्धो गहनगोचरः ॥”
 “गहनं वनं गोचरो देशो यस्य सः ।” इति
 तट्टीकाज्जामातुजः ॥) जन्मराश्ववधियष्टा-
 क्रान्तराश्रीनां संज्ञा । यथा,—
 “गोचरे वा विलम्बे वा ये ग्रहारेष्टककाः ।
 पूजयेत्तान् प्रयत्नेन पूजिताः स्युः शुभावहाः ॥”
 अपि च ।
 “अष्टवर्गशुभैः श्रीमान् कर्म कुर्वन्मभश्चरैः ।
 गोचरस्थैस्तदप्राप्तौ तदप्राप्तौ तु वेधगैः ॥”
 गोचरशुद्धिर्था,—
 “केतूपलवभौममन्दगतयः षड्विंशत्याः शुभा-
 च्छन्दाकार्वापि ते च तौ च दशमौ चन्द्रः पुनः सप्तमः ।
 जीवः सप्तमवद्विपञ्चमगतौ युग्मेव सोमात्मजः
 शुक्रः षड्दशसप्तवर्जमितरे सर्वेऽप्युपाप्ते शुभाः ॥”
 इति दीपिका ॥
 (अथ ग्रहाणां गोचरगतफलम् । यथा,—
 बुधस्य गोचरफलम् ।
 “स्थानं जन्मनि नाग्रयेद्दिनकरः कुर्याद्द्वितीये
 भयम् ।
 दुश्चिके श्रियमातनोति ह्युके मानक्षयं
 यच्छति ॥
 दैन्यं पञ्चमगः करोति रिपुहा षष्ठेऽर्थहा सप्तमे ।
 भौडामष्टमगः करोति नितरां कान्तिक्षयं
 धर्मगः ॥
 कर्मवृद्धिजनकस्तु कर्मगो
 वित्तवृद्धिद्वेषयसंस्थितः ।
 द्रव्यनाशजनितां महापदं
 यच्छति अयगतां दिवाकरः ॥”
 चन्द्रस्य गोचरफलम् ।
 “जन्मन्वर्थं दिशति हिमशुभ्रिचनार्थं द्वितीये
 दृष्टाद्दुःखं सहजभवने नेत्ररोगं चतुर्थे ।
 कार्यभ्रंशं तनयग्रहगो वित्तलाभश्च षष्ठे
 द्यौने द्रव्यं युवतिसहितं न्यस्तस्योऽथ न्यस्तम् ॥
 वृषभयं कुरुते नवमः शशी
 दशमधामगतस्तु महत् सुखम् ।
 विविधमायगतः कुरुते धनं
 अयगतस्तु रुजं सधनक्षयम् ॥”
 मङ्गलस्य गोचरफलम् ।
 “प्रथमग्रहगः शौचीरुनुः करोत्यरिचं भयं
 चपयति धनं वित्तस्थाने हृतीयगताऽर्थदः ।
 अरिभयकरः पातालेऽस्त्वं जिगीति च पञ्चमः
 रिपुग्रहगता धत्ते वित्तं शुचं मदनस्थितः ॥
 जनयति मरणस्थः शत्रुवाधां धराजो
 दिशति च नवमस्यो कार्यभौडामतीव ।
 शुभमपि दशमस्यो लाभगो भूरिलाभं
 खड्गभवनगताऽमौ आध्वन्यार्थनाशान् ॥”
 बुधस्य गोचरफलम् ।
 “वृषः प्रथमप्रामगा दिशति बन्धमर्थं धनं
 वधं रिपुभयान्निवन् सहजगच्छतुर्थेऽर्थदः ।
 अर्वाष्टं तिकरो भयंजनयगोरिगः स्थानदः
 कराति मदनस्थितो बहुविधां शरीरापदम् ॥

अष्टमे शशिशुते धनलब्धि-
 धर्मगोऽतिमहतीं तनुपीडाम् ।
 कर्मगः शुभमथायगताऽर्थं
 द्वादशे भवति वित्तविनाशः ॥”
 गुरोर्गोचरफलम् ।
 “भयं जन्मन्वार्थी जनयति धनस्थोऽर्थमतुलं
 हृतीयेऽङ्गक्षेत्रं दिशति च चतुर्थेऽर्थविलयम् ।
 शुभं पुत्रस्थानेऽशुभमपि च कुर्यादरिगृहे
 गुरुर्द्विने पूजां धननिचयनाशश्च निधने ॥
 धर्मगता धनवृद्धिकारः स्यात्
 प्रीतिहरो दशमेऽमरपूज्यः ।
 स्थानधनानि ददाति स चाये
 द्वादशगस्तुमानसपीडाम् ॥”
 शुक्रस्य गोचरफलम् ।
 “जन्मन्वित्तक्षयकरो भृगुजोऽर्थदेऽर्थे
 दुश्चिक्वगः शुभकरो धनदक्षतुर्थे ।
 स्यात् पुत्रदक्षनयगोरिगताऽरिगृहे
 शोकप्रदे मदनगो निधनेऽर्थदाता ॥
 जनयति विविधान्तराणि धर्मो
 न शुभकरो दशमस्थितस्तु शुक्रः ।
 धननिचयकरस्तु लाभसंस्थो
 अयभवनेऽपि धनागमं करोति ॥”
 श्रुनेर्गोचरफलम् ।
 “वित्तभ्रंशं सदाहं दिनकरतनयो जन्मराशिं प्रपन्न-
 श्चिक्तक्षेत्रं द्वितीये रिपुहननकृतं वित्तलाभं
 हृतीये ।
 पाताले शत्रुवृद्धिं सुतभवनगतः पुत्रभ्रत्यादि-
 नाशं
 षष्ठस्थानेऽर्थलाभं जनयति मदेन दोषसङ्गा-
 तमार्किः ॥
 शरीरपीडां निधनेऽथ धर्मो
 धनक्षयं कर्मणि दौर्मनस्थम् ।
 उपात्तगो वित्तमनर्थमन्ते
 शनिर्देहातीत्यवदत् सुवृत्तः ॥”
 राशेर्गोचरफलम् ।
 “जन्मान्ध्या स्वसुरन्धुनवद्विषप्र-
 राशौ स्थिते यदि भवेदसुरः कदापि ।
 अर्थक्षयं रिपुभयं बहुकार्यहानिं
 रोगप्रवासमरणादिभयं करोति ॥”
 केतीर्गोचरफलम् ।
 “एकादशत्रिदशषष्ठगते नराणां
 सम्मानभोगवृषमानसुखार्थदाता ।
 आज्ञाकराश्च पुरुषाः प्रमदाश्च निव्यं
 सौख्योदयं दिशति पुण्यचयश्च केतुः ॥”
 अन्यत्सर्वं ग्रहशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
 गोचर्म, [न] स्त्री, (गोचर्मम् ।) गवां लक् ।
 कर्मविशेषे तदासनविधियथा,—
 “मेषासनन्व वश्यार्थात्कष्टौ व्याघ्रचर्म च ।
 शान्तौ नृगाजिनं शस्तं भोचार्थं व्याघ्रचर्म च ॥
 गोचर्मस्तम्भेन देवि । सम्भवे वाजिचर्म च ॥”
 इति समयाचारतन्त्रे २ पटलः ॥ * ॥
 परिभाषाविशेषः । यथा,—

“यत् किञ्चित् कुरुते पापं ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा।
 अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन शुध्यति ॥”
 गोचर्मलक्षणश्च दृष्टव्यतिना दर्शितम् । यथा,—
 “सप्तहस्तेन दक्षेन त्रिंशद्दृष्टैर्निवर्तनम् ।
 दश तान्येव गोचर्मं दत्त्वा स्वर्गं महीयते ॥”
 इति भिताचारायां अन्ताराध्यायः ॥
 गोच्छालः, पुं, (गां भूमिं द्वादशयतीति । द्वाद + शिच्
 + अच् ।) पृषोदरादित्वात् साधुः ।) कुलाहल-
 वृचः । इति रत्नमाला ॥ कोकशिमा इति
 भाषा ॥
 गोजलं, स्त्री, (गवि जातं जलम् ।) गोमूत्रम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, गारुड् १८० अध्याये ।
 “गोजलेनैव पुरेण कर्मासावो विनश्यति ॥”)
 गोजा, स्त्री, (गवि पृथिव्यां जायते इति । गो + जन्
 + “जनसगखनक्रमगमो विट् ।” ३ । २ । ६७ ।
 इति विट् । “विड्नोरिति ।” ६ । ४ । ४१ ।
 इति आल्लच ।) गोलोमिकावृचः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 गोजागरिकं, स्त्री, (गोषु इन्द्रियेषु जागरः अप्रमा-
 दोऽस्थस्य ठन् ।) मङ्गलम् । इति मेदिनी ।
 के । २२७ ॥
 गोजागरिकः, पुं, (गवि पृथिव्यां जागरिकः प्रह-
 रीव । अस्त्वत्कण्ठकान्तितादस्य लयात्मम् ।)
 कण्ठकारिका । इति मेदिनी । के । २२७ ॥
 गोजापणीं, स्त्री, (गोचं दुग्धं तद्वत् आपण्ययति
 शुक्लवर्णां भवतीति । आ + ण्यि + अच् ।)
 गौरादित्वाद् डीष् ।) दुग्धफेनीवृचः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 गोजिह्वा, स्त्री, (गोजिह्वेव ।) क्षुपविशेषः ।
 गोजियालता इति दारियाशाक इति च भाषा ।
 तत्पर्यायः । दाक्षिका २ । इत्यमरः । २ । ४ ।
 ११६ । दक्षिका ३ । इति भरतः ॥ दाक्षि-
 पत्रिका ४ । इति रत्नमाला ॥ खरपत्री ५
 वातोना ६ अधोसुखा ७ अनडुब्जिह्वा ८
 अधःपुष्पी ९ दूर्वा १० गोजिह्विका ११ । इति
 शब्दरत्नावली ॥ अपि च भावप्रकाशे ।
 “गोजिह्वा गोजिका गोभी दाक्षिका खरपत्रिणी ।
 गोजिह्वा वातला शीता ग्राहिकी कफपित्तशुत् ॥
 हृद्या प्रमेहकासास्रव्रण्वरहरी लघुः ।
 कोमला तुवरी तिक्ता खाडुपाकरसा स्मृता ॥”
 अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । शीत-
 लत्वम् । पित्तसञ्चिन्निविषानिनाशित्वम् । व्रण-
 संरोपणत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्या
 व्यवहारो यत्र तद्वयथा,—
 “सोमवल्कोऽश्वकण्ठश्च गोजिह्वा हंसपदपि ।
 रजन्वौ गैरिकं लघो नखदन्तविषापहः ॥”
 इति वैद्यकचक्रप्राणिसंग्रहे विषाधिकारे ॥)
 गवेयुका । इति रत्नमाला ॥ गड्गड इति
 भाषा ॥
 गोजिह्विका, स्त्री, (गोजिह्वेव गोजिह्वा स्वार्थे
 कन् । अत इत्वच् ।) गोजिह्वा लता । इति
 शब्दरत्नावली ॥